

Dosarul nr. 2ra-1119/20

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul central (jud. V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „FinComBank”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „FinComBank” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Casa-Universal” și Serghei Stoianoglo cu privire la recunoașterea nulității contractului de cesiune și la cererea intervenientului principal Societate pe Acțiuni „Unibank”, în proces de lichidare împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Casa-Universal” și Serghei Stoianoglo cu privire la recunoașterea nulității contractului de cesiune

împotriva deciziei din 6 august 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „FinComBank” și menținută hotărârea din 1 august 2018 a Judecătoriei Comrat sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 11 noiembrie 2015, SA „FinComBank” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Casa-Universal” și Serghei Stoianoglo cu privire la recunoașterea nulității contractului de cesiune.

În motivarea acțiunii a invocat că la 5 noiembrie 2015, SA „FinComBank” a recepționat contractul de cesiune a creanței nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 încheiat între Serghei Stoianoglo și SRL „Casa-Universal”, prin care Serghei Stoianoglo, în calitate de cedent a transmis, iar SRL „Casa-Universal”, în calitate de cesionar a primit dreptul de a cere de la debitor datoria în mărime de 20 000 000 de lei, nefiind însă stabilită cu certitudine persoana debitorului.

A remarcat că denumirea debitorului este menționată o singură dată, între paranteze și fără a fi indicate careva date ale acestuia, cum ar fi IDNO, adresa juridică, numele directorului, rechizitele bancare ș.a.

Astfel, este imposibilă determinarea debitorului conform contractului de cesiune, ceea ce contravine legislației fiscale, conform căreia orice angajament sau

obligațiune financiară urmează a fi însoțite cu datele de referire a participanților, inclusiv codul fiscal.

Cu referire la contractul de cesiune nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013, a menționat că SRL „Casa-Universal” a solicitat executarea obligației de la SA „Burlacu-Vin”, care este și debitor al SA „FinComBank”.

La fel, a specificat că din contractul contestat nu poate fi stabilită nici legalitatea formării datoriei cesionate, deoarece nu este indicat absolut niciun act în virtutea căruia s-a format această datorie și în care perioadă, circumstanță ce oferă temei de a presupune că SRL „Casa-Universal” nici nu are drept de creanță.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 7, 14, 33, 166, 167 CPC, art. 216, 217, 220 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea nulității contractului de cesiune a creanței nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 încheiat între Serghei Stoianoglo și SRL „Casa-Universal”, precum și încasarea din contul părților în beneficiul SA „FinComBank” a cheltuielilor de judecată.

La 7 iulie 2016, SA „Unibank”, în proces de lichidarea după cerere de intervenție în proces în calitate de intervenient principal, prin care a solicitat atragerea SA „Unibank”, în proces de lichidarea, în proces în calitate de intervenient principal, admiterea cererii de intervenție în proces și a cererii de chemare în judecată împotriva SRL „Casa-Universal” și Serghei Stoianoglo cu privire la declararea nulității contractului de cesiune a creanței nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 încheiat între Serghei Stoianoglo și SRL „Casa-Universal”.

În motivarea acesteia a invocat că la 23 martie 2015, Curtea de Apel Comrat a intentat procedura de insolabilitate a SA „Burlacu-Vin”.

Procesul de insolabilitate a fost intentat la cererea introductivă depusă de SRL „Casa-Universal”, în care aceasta a invocat că SA „Burlacu-Vin” îi datorează suma de 20 000 000 de lei, în baza ordonanței judecătorești.

Ulterior, în cadrul dezbaterilor din procedura de insolabilitate a fost constatat că SRL „Casa-Universal” nu a avut relații contractuale directe nemijlocit cu SA „Burlacu-Vin”, dar a devenit creditor al acesteia în rezultatul preluării creanței lui Serghei Stoianoglo față de SA „Burlacu-Vin” în baza contractului de cesiune a creanței nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 încheiat între Serghei Stoianoglo și SRL „Casa-Universal”.

A menționat că, deoarece SA „Unibank”, în proces de lichidare dispune de un interes propriu față de obiectul litigiului în cauză, fiind validat ca creditor al SA „Burlacu-Vin”, este necesar de a interveni în proces în calitate de intervenient principal cu pretenții proprii față de obiectul litigiului.

A relatat că în conformitate cu contractul de cesiune a creanței nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 încheiat între Serghei Stoianoglo și SRL „Casa-Universal”, cedentul Serghei Stoianoglo a cesionat, iar cesionarul SRL „Casa-Universal” a primit dreptul de a cere de la SA „Burlacu-Vin” datoria în mărime de 20 000 000 de lei.

Astfel, în baza contractului de cesiune nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013, SRL „Casa-Universal” a solicitat executarea obligației de la SA „Burlacu-Vin”, care este și debitor al SA „Unibank”, în proces de lichidare.

A precizat că din cauza existenței anumitor dubii privind eventuala creditare de către Serghei Stoianoglo a SA „Burlacu-Vin” în suma de 20 000 000 de lei, SA „Unibank”, în proces de lichidare s-a adresat către administratorul insolvenței Dorin Rusu cu un demers de a solicita și a verifica în contabilitatea SA „Burlacu-Vin” dacă există careva documente contabile primare, care să confirme existența acestui împrumut sau a unei alte prestații a lui Serghei Stoianoglo în favoarea SA „Burlacu-Vin”, însă nu a primit niciun răspuns.

Așadar, SA „Unibank” în calitate de creditor recunoscut al SA „Burlacu-Vin” are un interes legal în verificarea temeiniciei și legalității creanței cesionate.

Pentru stabilirea legalității formării datoriei cesionate, în contractul de cesiune urmau a fi enumerate toate actele juridice și contabile, în virtutea cărora s-a format această datorie și data formării ei.

Având în vedere prevederile art. 556 alin. (2) și art. 559 alin. (1) Cod civil, neprezentarea de către SA „Burlacu-Vin” și SRL „Casa-Universal” a documentelor primare justificative privind această datorie, precum și faptul că Serghei Stoianoglo a fost administrator al SA „Burlacu-Vin” și persoana afiliată care putea influența luarea deciziilor la Adunarea generală a acționarilor sunt circumstanțe care pun la îndoială existența și legalitatea acestei creanțe în general.

Cele expuse oferă temei de a presupune că „SRL Casa-Universal” nici nu are dreptul de a cere datoria, deoarece ea nici nu există.

Prin încheierea protocolară din 25 ianuarie 2016 a Judecătoriei Comrat, a fost admis demersul înaintat de SA „FinComBank” și atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului SA „Burlacu-Vin”, în proces de insolvență.

Prin încheierea din 19 septembrie 2017 a Judecătoriei Comrat sediul central, a fost admisă cererea SA „Unibank”, în proces de lichidare și atrasă în calitate de intervenient principal în cadrul acțiunii civile înaintată de SA „FinComBank”.

La 5 iunie 2018, SA „FinComBank” a depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat admiterea acesteia, declararea nulității contractului de cesiune a creanței nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 încheiat între Serghei Stoianoglo și SRL „Casa-Universal”, încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată în sumă de 100 de lei.

Suplimentar, a menționat că SA „Burlacu-Vin” este debitorul SA „FinComBank” în baza contractului de credit nr. L-51/08 din 11 martie 2008, potrivit căruia debitorul SA „Burlacu-Vin” s-a obligat să nu crediteze alte surse financiare și să nu întreprindă acțiuni îndreptate spre reorganizarea sau lichidarea întreprinderii.

Iar conform contractului de fidejusiune din 21 septembrie 2010, Serghei Stoianoglo s-a obligat să răspundă pentru executarea de către debitor a obligațiilor asumate conform contractului de credit. Totodată, acesta s-a obligat să achite restanța admisă de debitor în decurs de 10 zile din data apariției acesteia, însă, eschivându-se de la executarea obligațiilor asumate prin contractul de fidejusiune, Serghei Stoianoglo, neavând careva obligații față de SRL „Casa-Universal”, a cesionat către aceasta pretinsul drept al său de a încasa din contul SA „Burlacu-Vin” suma de 20 000 000 de lei.

A reiterat că prin contractul nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013, Serghei Stoianoglo a cesionat suma de 20 000 000 de lei cu titlu gratuit, în contract nefiind indicate nici actele în temeiul cărora se pretinde apariția statutului de creditor al acestuia față de SA „Burlacu-Vin”, nici scopul acestei tranzacții, odată ce, după cum a declarat și Serghei Stoianoglo acesta nu avea careva obligații față de SRL „Casa-Universal”.

Luând cunoștință cu materialele cauzei de insolvabilitate, la finele lunii mai 2018, a constatat că sursa financiară de bază, din care debitorul SA „Burlacu-Vin” își planifică reînceperea activității, provine din încasarea de la SA „Aroma” a datoriei în mărime de 6 000 000 de lei.

Dreptul de creanță (dreptul de a cere) asupra acestei sume a fost gajat către SA „FinComBank”.

Mai mult, contestând contractul de cesiune încheiat între „SA Burlacu-Vin” și BC „Victoriabank” SA, în partea cesiunii creanței în sumă de 6 000 000 de lei gajată față „SA FinComBank”, instanțele de judecată au declarat și menținut nulitatea absolută a cesiunii în partea creanței în sumă de 6 000 000 de lei, iar drept rezultat instanța de insolvabilitate a validat suplimentar creanța BC „Victoriabank” SA în cadrul procesului de insolvabilitate al SA „Burlacu-Vin” în sumă de 6 000 000 de lei.

Respectiv, depunerea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SA „Burlacu-Vin” de către SRL „Casa-Universal”, precum și votarea de către aceasta a planului procedurii de restructurare prin care de fapt se tentează/forțează deposedarea băncii de un gaj al său, incontestabil demonstrează interesul născut și actual al SA „FinComBank” de a invoca nulitatea contractului de cesiune nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013.

Cu referire la prevederile art. 556 alin. (2) Cod civil, a susținut că pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul SRL „Casa-Universal” a declarat că actul în baza căruia s-a hotărât preluarea creanței a fost actul de verificare a datoriilor semnat între SA „Burlacu-Vin”, în persoana directorului Serghei Stoianoglo și Serghei Stoianoglo.

La materialele cauzei au fost anexate 21 de ordine de încasare a numerarului din care rezultă că suma de 9 759 300 de lei a fost depusă în contul bancar de însuși debitorul SA „Burlacu-Vin” și nicidecum de persoana fizică Serghei Stoianoglo, pe ordinele de încasare fiind aplicate diferite semnături, iar administratorul insolvabilității al SA „Burlacu-Vin”, în proces de insolvabilitate, Dorin Rusu a prezentat instanței copia contractului nr. 01/02-12 din 1 februarie 2012, conform căruia Serghei Stoianoglo a preluat creanța SA „Burlacu-Vin” față de SRL „Liclament” în sumă de 1 848 250 de lei, micșorându-se astfel datoria SA „Burlacu-Vin” față de Serghei Stoianoglo, ceea ce înseamnă că deja cel puțin suma de 11 607 550 de lei nu poate fi pretinsă spre încasare de la SA „Burlacu-Vin”.

În urma încheierii contractului de cesiune nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013, între SRL „Casa-Universal” și SA „Burlacu-Vin” a fost încheiat contractul nr. 15/01-13 din 15 ianuarie 2013, care prin forma sa reprezintă de fapt, la fel, un act de verificare a datoriilor, potrivit căruia SA „Burlacu-Vin” în persoana lui Serghei Stoianoglo a recunoscut datoria sa în sumă de 20 000 000 de lei față de SRL „Casa-

Universal”, ultima declarând în instanța de judecată că părțile au recunoscut tranzacția, declarație care, prin prisma prevederilor art. 217 alin. (2) Cod civil, nu poate fi calificată decât aberantă și contradictorie legii.

Reieșind din prevederile art. 43 alin. (2) pct. 6) lit. d), 57 alin. (1) din Legea insolvenței, a învederat că scopul real al încheierii contractului de cesiune nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 constă în eschivarea lui Serghei Stoianoglo de la răspundere și intervenirea în cadrul procesului de insolvență al SA „Burlacu-Vin”, prin intermediul SRL „Casa-Universal”, pe o poziție mult mai favorabilă.

Prin hotărârea din 1 august 2018 a Judecătorei Comrat sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 6 august 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de SA „FinComBank” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că SA „FinComBank”, nefiind parte a contractului de cesiune nr. 03/01-13 din 3 ianuarie 2013 întrucât contractul a fost încheiat între SRL „Casa-Universal” și Serghei Stoianoglo, fiind cedată datoria față de SA „Burlacu-Vin”, nu a demonstrat statutul persoanei interesate care are un interes născut și actual.

Astfel, SA „FinComBank” nu este creditor nici al SRL „Casa-Universal” și Serghei Stoianoglo, fiind cedată datoria față de SA „Burlacu-Vin”, fiind cu certitudine demonstrat că SA „FinComBank” nu are nicio creanță certă, lichidă și exigibilă față de SA „Burlacu-Vin”, fapt demonstrat prin decizia din 29 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție, cât și prin ordonanța de clasare a cauzei penale din 11 septembrie 2017.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au reținut că în confirmarea formării datoriilor SA „Burlacu-Vin” față de Serghei Stoianoglo la materialele cauzei au fost prezentate un șir de înscrisuri, așadar, mijloacele bănești primite de SA „Burlacu-Vin” de la Serghei Stoianoglo, în temeiul contractului de împrumut se confirmă prin dispoziții de încasare și ordine de încasare.

La 11 ianuarie 2020, SA „FinComBank” a declarat recurs împotriva deciziei din 6 august 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 11 ianuarie 2020, SA „FinComBank” a depus supliment la cererea de recurs împotriva deciziei din 6 august 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care la fel a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, considerând actele de judecată contestate neîntemeiate și ilegale.

La 11 ianuarie 2020, SA „FinComBank” a depus și o cerere privind repunerea în termen, prin care a solicitat admiterea acesteia, repunerea în termen de declarare a recursului și examinarea cauzei în ordine de recurs.

În motivarea acesteia SA „FinComBank” a invocat că a declarat recurs împotriva deciziei din 6 august 2019 a instanței de apel, prin cererea nr. 64106k din 9 decembrie 2019, depusă la Oficiul Poștal în aceeași zi, însă, deși conform prevederilor art. 436 CPC, recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție, pe plicul poștal din greșeală a fost indicată adresa Curții de Apel Cahul.

La 24 decembrie 2019, în adresa SA „FinComBank” a parvenit scrisoarea de însoțire nr. 3696 din 17 decembrie 2019, prin care Curtea de Apel Cahul a comunicat despre necesitatea redirectionării cererii de recurs la instanța competentă și anume, la Curtea Supremă de Justiție.

La 9 iulie 2020, în adresa lui Serghei Stoianoglo, SRL „Casa-Universal”, SA „Burlacu-Vin” și SA „Unibank” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „FinComBank”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 97 vol. III), fiind recepționată de către SA „Unibank”, SRL „Casa-Universal” și Serghei Stoianoglo la data de 14 iulie 2020 și de către SA „Burlacu-Vin” la data de 21 iulie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 99-102 vol. III).

La 31 iulie 2020, Serghei Stoianoglo a depus referință la recursul declarat de SA „FinComBank”, însă într-o altă limbă decât limba oficială a procesului.

La 3 august 2020, SA „Burlacu-Vin”, în proces de insolvență a depus referință la recursul declarat de SA „FinComBank”, la fel într-o altă limbă decât limba oficială a procesului.

La 5 august 2020, SRL „Casa-Universal” a depus referință la recursul declarat de SA „FinComBank”, solicitând recunoașterea recursului ca inadmisibil.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SA „FinComBank” inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 388 alin. (1) Cod civil, termenul stabilit în săptămâni, luni sau o perioadă care cuprinde mai multe luni (ani, semestre, trimestre) expiră, în cazul prevăzut la art. 385 alin. (1), în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care, prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a survenit evenimentul sau momentul în timp respectiv, iar în cazul prevăzut la art. 385 alin. (2), el expiră în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care precedă ziua în care, prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a început să curgă termenul.

Așadar, după cum denotă actele cauzei, decizia Curții de Apel Cahul, contestată cu recurs de SA „FinComBank”, prin care a fost respins apelul declarat de SA „FinComBank” și menținută hotărârea din 1 august 2018 a Judecătoriei Comrat sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, a fost pronunțată la data de 6 august 2019, în prezența reprezentantului SA „FinComBank”, Alexandru Vizir, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 6 august 2019 (f. d. 42 vol. III).

Tot materialele dosarului atestă că decizia motivată din 6 august 2019 a Curții de Apel Cahul, atacată la caz cu recurs, a fost expediată în adresa părților, inclusiv

și a SA „FinComBank”, la data de 26 septembrie 2019 (f. d. 58 vol. III), fiind recepționată de către SA „FinComBank” la data de 9 octombrie 2019, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 69 vol. III).

Prin urmare, în speță se constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din data de 10 octombrie 2019, ziua următoare comunicării deciziei contestate, astfel că ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind data de 10 decembrie 2019.

Cu toate acestea cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost depusă la Curtea Supremă de Justiție de către recurenta SA „FinComBank” numai la data de 11 ianuarie 2020, prin urmare cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut la art. 434 alin. (1) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, deși recurenta SA „FinComBank” a depus la data de 11 ianuarie 2020 o cerere prin care solicită repunerea recursului în termenul de declarare, aceasta nu poate fi avută în vedere dat fiind faptul că potrivit art. 434 alin. (2) CPC, termenul de 2 luni de declarare a recursului *este unul de decădere și nu poate fi restabilit*.

În acest context se va nota că, depunerea inițială, la 9 decembrie 2019, a cererii de recurs de către SA „FinComBank” la Curtea de Apel Cahul și returnat în adresa recurentei ca depus greșit, nu poate fi considerată ca depunerea în termen a recursului la 11 ianuarie 2020 la Curtea Supremă de Justiție, or, art. 436 alin. (2) CPC direct indică că recursul se depune de către recurent *la Curtea Supremă de Justiție*, însoțit de atâtea copii câți participanți la proces sunt, plătind taxă de stat în cazurile prevăzute de lege.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că dreptul la un proces echitabil, care este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care exprimă preeminența dreptului, unul din elementele fundamentale ale căreia este principiul securității raporturilor juridice care stabilește, între altele, că soluția definitivă a instanței de judecată nu trebuie pusă în discuție.

Or, admiterea unui recurs tardiv, ar încălca principiul securității juridice, în situația în care marja de apreciere a termenului de depunere a unui recurs nu este nelimitată.

Distinct de aceste constatări, este indubitabil că recursul împotriva deciziei instanței de apel este depus cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

La acest segment se va reitiera că o astfel de constatare este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții

Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 3 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de SA „FinComBank” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269 - 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „FinComBank”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu